

SHESTNAJSET

Nastypvat cherni dni - period na glad.

Na malkija, mnogo pyti zalivan s kafe kotlon, opekohme ostanalata kozha ot slanina. V kufara na Ale otkrihme vtvyrdeni na kamyk trohi ot shtrudel. Ostavahme vse po-dylgo v krevatite, za da pestim sili. Servitjorkata ot stolovata "Trite skeleta" ne uspjava veche da ni probuta otkradnati porcii zele: stanala e symnitelna na shefa i toj sledi vsjako nejno dvizhenie.

- Syzhaljavam, ne moga - izvinjava se shepneshkom, minavajki pokraj nas. - SHTe ostana bez rabota!

Vsichki sa siti i nedoverchivi.

V avtobusite za Belgrad se udvojavat kontrolite. Avtobusyt vse po-chesto spira mezhdu dve spirki sred poletu i v nego vryhlitat kontroljori: edin ot prednata, drug ot zadnata vrata. Studentite narichat kontroljorite "Ridzhuej" po imeto na zhestokija amerikanski general ot korejskata vojna.

Kogoto hvanat bez bilet, trysvat mu globa, ta mu izkarvat angelite. Njakoi predavat na milicijata, kojato chaka na poslednata spirka, i tja go izgonva ot Belgrad s pridruzhitel do rodnoto mjasto.

Dori i na tretija pyt ne uspjah da izdyrzha priemnija izpit v Akademijata. Kakvo mozheh da kazha za "Tezhkoto polozhenie na seljanite, koeto se useshta zad scenite v dramite na Ostrovski"? Inache, komisijata se otnasja s uvazhenie kym men, kaktu i kym ostanalite zakoraveli ludi, koito s godini se opitvat da proniknat v tozi hram na izkustvoto.

- Znachi, za tretí pyt se javjavate? - pita me predsedateljat na komisijata s neskrivano uchudvane v glasa. - Sledvashtata godina sigurno shte imate poveche kysmet...

- Tova mi kazahte i minalija pyt!

- Znaete li - kazva predsedateljat. - Kyde e pisano, che samo v Akademijata se stava kinorezhisjor? Kolko ot tjah snimat dnes filmi, bez da sa pomirisali auditorija!

- Minaha tezi vremena... - kazvam.

- Koi vremena?

- Vie znaete po-dobre ot men koi vremena.

- Vie ste dyrzyk!

- A Vie mi opropastihte tri godini ot zhivota!

- Po-dobre shte byde da vzemete knigata v ryce, otkolkoto da obvinjavate drugite...

- Vidjah novija Vi film! - kazah zlobno. - Ta, choveche, kapitanyt Vi sliza napravo v moreto, kogato trjabva da sleze na brega! Obyrkali ste posokite pri montazha! Onova panoramirane Vi e...

- Sledvashtijat! - prekysva me predsedateljat.

Komisijata se smee v shepi, no az znam: tuk nikoga njama da me priemat. Dori i da snimam "Bronenosecyt Potjomkin"!

Ale syshto ne vze nito edin izpit, zatova tehnite prestanaha da mu prashtat spasitelnite paketi. Prez prozoreca na stajata se vizhda sivata panonska shir. Tjagostno, neobichajno za fevruari vreme, ot koeto se chuvstvame kato pred chuma.

Zarjazahme chisteneto na stajata: charshafite sa mrysní, a nie dvamata - nebrysnati. Izbjagvam spukanoto ogledalo - ot nego me gleda skitnik s izpito lice.

Edna sutrin se sybuzhdame napyлно shvanati. Opitvam se da stana ot krevata i cap - ruhvam bezsilen vyrhu radiatora. Aziatski grip! I s drugite v stajata e syshtoto. Vzimame nazaem

termometryr ot pyrvija etazh da si izmerim temperaturata. Onja, košto imashe naj-niska, shteshe da otide v Belgrad da mufti.

Ale: trijset i devet i pet.

Az: trijset i osem i chetiri.

Kommen: trijset i sedem i devet.

Pouchavame smutenija Komnen kak da avanti mangizi. SHTe se otbie pyrvo v "Kolarac", sled tova v Kinotekata, shte prodylzhi po Slozhna bracha (Zadrushni bratja), shte mine prez "Proleche" (Prolet), posle shte se spusne do garata i shte se opita da proslusha njakoj zemljak.

Ako dotogava ne nameri nishto, da otide na Senjashka ulica i da svirne pred Miminata kyshta nashija signal. Uchim go kak se sviri, no Komnen izobshto njama sluh. Davame mu nazaem naj-hubavite chasti ot oblekloto si. Vsichkite ni nadezhdi sa u nego.

Kogato izleze ot stajata, se uvihme s odejalata i potynahme v sladka otpadnalost. Ne palim lampata, lezhim i chakame da se sluchi chudo.

Unasjam se v blazhen polusyn, mezhdju realnoto i nerealnoto, oblivan ot pristypi na temperatura, sledvani ot vtrisane. Posreshtam vseki pristyp na treska v razlichna rolja. Vednyzh sym traper ot Kanada, zatrupan za njakolko meseca v kolibata. Drug pyt - lisica v topla byrloga na kuho dyrvo, mechka v peshterata na zooparka, kojato spi zimen syn, bjala mishka v slama, svita sred drugi beli mishki, beli bratja - gryb o gryb, ramo do ramo.

Dolavjam stypki po betonnija koridor, vikove i trjasyk na vrati, koito se otvarjat i zatvarjat. Prez edinichnite prozorci, zakyrpeni s karton, pronikva drezgava muzika ot visokogovoritel. Unasja me potpurito ot masovi pesni i chuvam kak obitatelite na nasheto krilo otivat na vecherja v menzata, vlachejki razvyrganite si chepici po betona. Potyvam v syn, s

naslada ot tova, che sega Komnen vmesto nas obikalja vetrovitija Belgrad v tyrsene na kljopachka. Makar da znaem, che shte se vyrne s prazni ryce, shtastlivy sme, che tova ne e njakoj ot dvama ni.

Ne znam kolko vreme se e minalo, otkakto e izljazyl Komnen, mozhe bi chas, a mozhe bi i cjala sedmica...

Budi ni svetlinen udar v ochite.

Ot Miminija skut se izsipvat produkti. Zad neja v stajata vlizat dva ogromni paketa - Komnen i g-n Pavlichek!

Mima skacha vyrhu krevata na Ale i vyrty okolo bedrata si plastmasov obrych:

- Hej, tova e hula-hop! - objasnjava. - Ne izdyrzhah da ne go kupja... Da im bjahte videli samo licata, kogato go zavyrtyah v supermarketu! Bozhe moj! Hopa! Hop!

Zjapvame uchudeni ot novija punt, kojto se vyrty okolo nashata Mima.

- Prodadoha naj-malko deset parcheta, dokato go vyrtyah tam... - hvali se tja. - Sybra se suma ti i svjat, majchice!

Mima improvizira ugoshtenie. Vsichko bila platila Zdenchica. Zdenchica e istinska dushica!

Pred nas sa skypi sirena v zlatisti stanioli, pastet ot drob, salam, parizer, servilad, rozova sjomga ot konserva, suhi supi: bob-chorba i pileshka supa; gybi v "sobstven sos", dve butilki "Frushkogorski biser", oshte topli zemelki... Mima ne e zabravila i komplet plastmasovi chashi, s koito shte piem vinoto. Portokali JAFFA se tyrkaljat iz kletata ni staja. Ima i limoni s zhylta debela kora, paketchy indijski chaj, nova cedka, solnica i melnichka za cheren piper. Nakraja - ruski kompot ot chereshi!

Mima gasi lampata i zapalva sveshti. Kakyv razkosh!

- Naj-napred kljopame, a sled tova se lekuvame... - kazva tja. - Vizhte kakvo sym vi donesla!

Ot bezdynnite j dzhobove se izsipvat aspirini, vitamini i penicilin na tabletki.

- Edin aptekar e lapnal po men - kazva gordo. - Predlaga mi narkotici, ako mu pusna! Ama na kogo mu e sega do chukane?

Gospodin Pavlichek kylve samo maslini kato ptica:

- E, deca, - kazva toj, - mislja, che sega e momentyt da se pojavim s novija Dzhejmz Dijjn!

Typchem se s kljopachka, bez da znaem kakvo po-napred da opitame.

- V ponedelnik zapochvam da rabotja s gospodin Sajmyns. CHovali li ste za Frenk Sajmyns?

Koj ne e chul za nego! Veche sedmici nared vestnicite trybjat za novija proekt na amerikanskija rezhisjor Frenk Sajmyns, kojto oshte na letishteto originalno iztyknal, che mnogo bil slushal za geroichnata ni strana, che otdavna zhelael da raboti v JUGoslavija, kojato e bila syjuznica na negovata strana prez Vtorata svetovna vojna... Frenk Sajmyns, inache, dylgi godini bil asistent na Niklys Rej, kojto snimal filma "Buntar bez kauza" s Dzhejmz Dijjn. Govori se, che Sajmyns bil dovel Dijjn na probnite snimki. Takyv bil tozi chovek! Gospodin Sajmyns nepremenno shtjal da zabelezhi goljamata prilika na Ale s pokojnija Dzhejmz Dijjn, spored Pavlichek, vazhno bilo samo da se namyrda, da mu se nabie na ochi, a vsichko ostanalo bilo samo vypros na vreme. Estestveno, Ale shtjal da zapochne kato obiknoven statist, no kogato vednyzh bydel vytre, v ekipa, Pavlichek shtjal s vryzkite si da uredi poluchavaneto na njakoja po-malka rolja. Toj bil siguren v tova! V nachaloto trjabvalo da podkupjat choveka, kojto izbira statisti i oshte njakoi hora vyv Filmovija grad... Vmesto cjala nadnica, Ale shtjal da poluchava taka samo polovinata, dokato ostatykyt shtjal da otiva za podkupi. No ako uspeel da poluchi makar i edno izrechenie,

oshte vednaga shtjal da byde tretiran kato aktjor-epizodist i platen po specialna tarifa. Gospodin Pavlichek shtjal po vsjakakyv nachin da uredi na Ale poluchavaneto na tova izrechenie, ako ne i na celi dve, no predi tova Ale shtjal da byde prinuden da mine prez obichajnite neprijatnosti na obiknoven statist.

Pitame g-n Pavlichek za kakyv film stava duma?

Objasnjava ni, che tova bil edin uestyrn - "Zlatoto ot Sijdyr Veli". Vsyshtnost vyv Filmovija grad bili ostanali nerazrusheni vnushitelnite stroezhi ot nezavyrshenija filmov monstrum "Marko Polo", chijto producent Raul Levi se samoubil sled bankrut. Italiancite nadushili, che s malki popravki tezi obekti mozheli da se izpolzvat za njakakyv prikljuchenski film i zatova pokanili Frenk Sajmyns v pazzata mezhdu dva svoi proekta da snima evtina istorija za kradci na indiansko sykrovishte. Glavnite roli shteli da izpylnjavat Dzhoni Parks, Dzhijn Dejvis i Nora CHendlyr, po-malko izvestni artisti, naeti na bezcenica ot Dino de Laurentis ot Obedinenieto na kulturnite dejci. Indiacite shteli da igrajat nashi. Konete, kaskadorite i tehnikata bili zakupeni ot Filmovija grad. Pavlichek predvizhda, che shtjalo da se raboti kyrtovski, no pyk zatova shtjalo dobre da se izkarva.

Nego lichno filmyt izobshto ne go interesoval i izobshto ne razbiral treskata, kojato bila zavladjala horata pokraj filma, no mu se predostavjala vyzmozhnost vseki den da poluchava cjalata si njakogashna zaplata na korepetitor, a tova ne bilo rabota, kojato mozhelo da se otmine sys "superiorno blagorodnichesko mylchanie". Ne, moj gospodine!

Gospodin Pavlichek shtjal da dava pod naem apartamenta si na hora ot ekipa, a osven tova, toj veche otkupval vsichki neshta, na koito popadnel: avtomatichni pisalki "Parker", najlonovi rizi, jaketa, malki tranzistori, tymni ochila,

vratovryzki, fotoaparati, dori i dyvka (estestveno, neupotrebjavana!) - vsichko tova byrzo smenjalo sobstvenicite si i, minavajki prez rycete na g-n Pavlichek, zavyrshvalo v belgradskite okazioni, kato noselo trojna, a ponjakoga, ej bogu, i petorna pechalba. Osven zaplatata si, kojato mu se davala polovinata v dinari, polovinata v dolari, toj dobre izkarval i ot neshtata, nabavjani ot nego za ekipa. Iz Filmovija grad se raznasjala mylva, che gospodin Pavlichek e v systojanie da nabavi i nevyzmozhnoto: ako potrjabva hipopotam, rezhisjoryt mozhe da byde siguren, che sled polovin chas shte go nameri zhiv na snimachnata ploshtadka! Gospodin Pavlichek osigurjaval syshto taka lesno i skamejki ot goticheski katedrali, evrejski sveshtnici, raznogledi bliznaci, dzhudzheta, gramofoni s funija ili podvodnici - njamalo predmeti, lica ili neshta, za koito g-n Pavlichek da ne znae kyde tochno se namirat, chija sobstvenost sa i za kolko pari mogat da se naemat.

Estestveno, toj znael, che ni se gadi ot filmi kato "Zlatoto ot Sijdyr Veli", no edno bilo Kinotekata, a syvsem drugo - zhivoty! Dori i negovoto obrazovanie ne bilo za prenebregvane: ot devetgodishen bezukorno svirel preljudiite na Debjusi, obozhaval rannija barok i priteznaval klasichesko obrazovanie, s kakvoto malko hora v grada mozheli da se pohvaljat, no s neshto vse pak trjabvalo da se zhivee! Pri tova, ako Ale i az sme zhelaeli za v bydeshte da se zanimavame s kino, ne bilo za prenebregvane da vidim kak raboti opitnijat Frenk Sajmyns! Govorelo se, che toj prosto shtanciral svoje filme. Otkakto bil napusnal Rej - samo uspehi!

- Zdenchica ima absoooljutno pravo - ubezhdava ni Mima. - Vie, bratleta, mnogo fantazirate! Nikoj ne prilicha na Dzhejmsik taka, kakto Ale i ot tova trjabva da se vyzpolzvame. Sigurna sym, che tozi... Sajmyns, shte napravi ot nego nov Dzhejmz Dijn! Haug!.

Sledvashtite dni se spasjavahme ot gripa, kato krojahme planove za bydeshteto. Ale shte izkarva kupishta pari. SHTe naemem apartament v grada. Adio, bedni blokove na Studentskija grad! SHTe imame svoj pokriv, svoja pokyshtnina, svoja pechka s dyrva! Ot prijateli shte poluchim bezplatno kartini. SHTe napisha fantastichen scenarij i Ale shte go pokazhe na Sajmyns, s kogoto shte stane nerazdelen prijatel. Estestveno, bez Mima ne mozhe - tja shte prevede cjalata rabota na anglijski! Tova shte byde razkaz za nas, svoego roda shtastлива alegorija na prikazkata za groznoto patence, prieto sled mnogo peripetii i stradanija vyv vissheto obshtestvo na filmovite lebedi. Namislil sym veche i zaglavieto, shte se naricha "JAto"! Otlichno zvuchi na vsichki ezici. Siguren sym v tova! Na moda sa kratkite zaglavija.

Veche pravim spisyk na dylgovete si. SHTe gi vryshtame v chekove. Dylgoochakvanata spoluka potropa naj-posle i na vratata na staja sto shejset i sedem!

No neshto me mychi - i v onezi momenti, kogato fantazijata ni dostiga naj-neverojatni snezhni visoti, zabeljazvam sjanka vyrhu liceto na Ale. Njakakvo izrazhenie, koeto po-rano ne sym sreshtal u nego, neshto kato sjanka ot nadlez, preletjala za mig prez mucunkata na telete v kamiona na pyt za klanicata.

- Ako ne ti e po dusha, samo kazhi! SHTe se opravam i bez tozi gaden film... - plasha se da ne bi da se otkazhe. - Nikoj ne te tika v taja shibana filmjaga, da znaesh! No mislja, che tova e fantastichen shans. Syglasen sym, che tova ne e filmjaga, a lajno, no ot neshto trjabva da se zapochne! Ako bjah na tvoe mjasto...

- Ne znam dali shte... Dali shte moga?

- Da li shte mozhesh? Ta, Ale, choveche, kogato te vidjat kak izglezhdash, shte se poserat. CHestna дума, shte se pokenzat!

- Naistina li?

- Dali e istina! Be, shtom ti kazvam: shte pomisljat, shte *toj* e ozhivjal! Zastani tam...

Ale zastana do prozoreca.

- Vnimavaj sega: navedi glava i se sysredotochi v ljavoto mi oko... Gledaj me *izotdolu*! Gledaj i s dvete si ochi v moeto ljavo! Taka se postiga onova podludjivashto izrazhenie, koeto vsichki te имат... Sistema Pol Njumyn!

Ale zabozhda pogled v ljavoto mi oko. Dejstvitelno prilicha na Dzhejmz Dijn. Njama greshka.

- Sega byrzo se obyрни, bez vsjakakyv povod, iskam da kazha, ej taka, syvsem neopredeleno... Ne taka! Trjabva da se zavyrtysh kato otkachen i da opresh chelo o stenata. Kato che li ti e doshlo do gusha, a?

Zavyrtya se i oprja chelo o stenata.

- Kogato poglednesh kamerata, toest men, gledaj da ti se pojavjat na buzite onezi tvoi prokleti trapchinki! Kogato se obyрnesh, da si syvsem drug chovek, razbirash li? V tova e tehniya punt! Ne, tozi Sajmyns napravo shte se pokenza, shtom te vidi! Hajde, oshte vednyzh. Opitaj oshte vednyzh...

Oblechen v belija pulover, podaren mu ot Mima, Ale vyrvi po Knez Mihajlova kato v syn. Tozi pulover e relikva. Mima go kupila za sebe si v Parizh, no go podari na Ale, tyj kato s nego oshte poveche prilicha na Dijn. Ale ponjakoga mi go dava nazaem za izlizane v grada. Ne znam kakvo poveche mi se iskashe na sveta ot tozi pulover! Zashtoto Miminijat pulover e kato nezhdna riznica, pod kojato si nedosegaem ot nikogo. Okolo teb e Mima - iskam da kazha i mekotata na Parizh, i vsichko onova, za koeto mechtaem - vsichko e vpletено v tozi pulover!

Dokato se razhozhdame, prezirame tylpata - nikoj oshte ne znae, che po ulicata minava novijat Dzhejmz Dijn - zlatnoto momche, koeto shte ni izmykne ot blatoto i shte ni predstavi na sveta, na kojto sme prinadlezhali otkraj vreme, bez toj i da podozira tova. Vodja Ale po ulicite kato njakakyv preoblechen princ.

No vse pak, makar che uspehyt e na edna krachka pred nas, sjankata vse po-chesto pada vyrhu Ale. Misleh, che tova e zadeto dylgo ne ni vyrveshe, no sega znam: Ale oshte togava po njakakyv nachin e *znel*, samo che ne e iskal da ni razvalja nastroenieto.